

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS PANEVĖŽIO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2023 m. birželio 19 d. Nr. 21RE4-49 (AG4-36/22-2023)
Panevėžys

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyrius (toliau – ir Komisijos Panevėžio apygardos skyrius), susidedantis iš Komisijos Panevėžio apygardos skyriaus narių Beatos Labutytės, Jurgos Mažuknienės ir Vestos Šliogerytės (pranešėja ir posėdžio pirmininkė), sekretoriaujant Natalijai Abuojei, dalyvaujant pareiškėjui V. V., atsakovės atstovei A. R., viešame Komisijos Panevėžio apygardos skyriaus posėdyje žodinio proceso tvarka nuotoliniu vaizdo konferencijos būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo V. V. skundą atsakovei Panevėžio miesto savivaldybės administracijai dėl administracinio sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisijos Panevėžio apygardos skyrius

n u s t a t ė:

pareiškėjas V. V. Komisijos Panevėžio apygardos skyriui paduotame skunde suformuluotais reikalavimais prašė panaikinti Panevėžio miesto savivaldybės administracijos (toliau – ir Savivaldybės administracija) 2023 m. balandžio 11 d. sprendimą Nr. 19-921 (4.5 Mr.) „Prašymas įrengti įvažiavimą į sklypą“ (toliau – ir Raštas) ir įpareigoti Savivaldybės administraciją įrengti įvažiavimą į žemės sklypą, esantį (duomenys neskelbtini), (toliau – ir Sklypas) pagal pridėtą įvažiavimo schemą.

Pareiškėjas skunde paaiškino, kad 2023 m. kovo 16 d. Panevėžio miesto savivaldybės administracijai pateikė prašymą įrengti įvažiavimą į jam priklausantį žemės sklypą, esantį (duomenys neskelbtini), per jau esamą šaligatvį iš šiaurinės pusės nuo (duomenys neskelbtini) gatvės. Atsakovė, išnagrinęjusi pareiškėjo prašymą, jam nepritarė.

Pareiškėjo paaiškinimais, abiejose Sklypo pusėse yra įrengti įvažiavimai, bet įvažiavimas iš vakarinės pusės nuo (duomenys neskelbtini) namo yra labai siauras, be to, įvažiavime stovi elektros stulpas. Pro šį įvažiavimą negali pravažiuoti didesnė mašina, pvz., greitosios pagalbos ar gaisrinės. Be to, išsukant iš pareiškėjui priklausančio Sklypo, automobiliu reikia kirsti gretimo sklypo ribas. Pareiškėjo teigimu, namas (duomenys neskelbtini) ribojasi su šaligatviu, todėl, išvažiuojant į (duomenys neskelbtini) gatvę, užstojamas matomumas iš vakarinės pusės. Kai išvažiuojama atbuline eiga, automobiliu reikia užvažiuoti ant šaligatvio, kad būtų galima pamatyti pėsčiuosius. Pareiškėjas paaiškino, kad jo Sklypas yra atitrauktas apie 1 metrą nuo šaligatvio ribos, todėl matomumas į abi puses yra labai geras. Iš vakarinės Sklypo pusės pareiškėjas negali įrengti įvažiavimo, kadangi stovi ryšių paskirstymo spinta. Kita įvažė įrengta į sklypą (duomenys neskelbtini), kuria pareiškėjas pasinaudoti negali. Įrengus įvažiavimą per pareiškėjo Sklypo vidurį nuo (duomenys neskelbtini) gatvės, nesusidarytų plati įvažė, nes kiti įvažiavimai yra toli. Prašomo įrengti įvažiavimo pusėje Pušaloto gatvėje eismas nėra didelis, šalia nėra prekybos centrų ar daugiabučių gyvenamųjų pastatų.

Ši (duomenys neskelbtini) gatvės atkarpa pagal Panevėžio miesto bendrąjį planą yra priskirta žemiausiai pagalbinei D Kategorijai. Įvažiavimas būtų įrengtas valstybei priklausančioje žemėje.

Pareiškėjas taip pat atkreipė dėmesį, kad prašymo nagrinėjimo metu darbo grupė nebuvo susisiekusi su pareiškėju, o skundžiamame Rašte taip pat nėra nurodyti teisės aktai, kuriais vadovaujantis buvo priimtas sprendimas netekinti jo prašymo (b. l. 1-2).

Atsakovė Panevėžio miesto savivaldybės administracija atsiliepiu į pareiškėjo skundą su juo nesutiko, prašė jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsakovės paaiškinimais, pareiškėjo 2023 m. kovo 16 d. prašymas įrengti įvažiavimą į sklypą, esantį (duomenys neskelbtini), buvo išnagrinėtas 2023 m. balandžio 6 d. vykusiame Eismo organizavimo darbo grupės, sudarytos Panevėžio miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2017 m. gegužės 12 d. įsakymu Nr. A-468, (toliau – Darbo grupė) posėdyje. Darbo grupė bendru sutarimu nutarė nepritari įvažiavimo į Sklypą nuo (duomenys neskelbtini) gatvės įrengimui, kadangi abejojant Sklypo pusėje jau yra įrengti įvažiavimai nuo (duomenys neskelbtini) gatvės į privažiavimo kelią ir į (duomenys neskelbtini) žemės sklypą; taip pat buvo atsižvelgta į tai, kad, įrengus dar vieną įvažį nuo (duomenys neskelbtini) gatvės, pėstiesiems, dviratininkams tektų kirsti plačią įvažos važiuojamąją dalį, o tai padidintų riziką dėl galimo užvažiavimo ant pažeidžiamų eismo dalyvių (pėsčiųjų, dviratininkų). Apie priimtą sprendimą pareiškėjas buvo informuotas Savivaldybės administracijos Raštu.

Atsakovė atsiliepiame taip pat nurodė, jog pagal pareiškėjo pateiktą VĮ Registrų centro Nekilnojamojo turto registro duomenų bazės išrašą matoma, kad žemės sklypas, adresu (duomenys neskelbtini) suformuotas atliekant kadastrinius matavimus; kadastrinių matavimų atlikimo data 1995 m. vasario 6 d. Pažymėjo, jog, atliekant kadastrinius matavimus, turėjo būti numatytas ir įvažiavimas į Sklypą. Atsakovės paaiškinimais, nors pareiškėjas skunde teigia, jog įvažiavimas į Sklypą yra nuo (duomenys neskelbtini) namo pusės yra labai siauras, tačiau minėtuojau pravažiavimu naudojasi ir (duomenys neskelbtini) namų (sklypų) savininkai. Jokių skundų dėl nepatogaus išvažiavimo ar prasto matomumo išvažiuojant iš kiemų negauta. Pažymėjo, jog ne vien tik (duomenys neskelbtini) namas, kaip kad teigia pareiškėjas, ribojasi su šaligatviu, bet ir kiti gretimi namai, todėl teigti, kad vien tik pareiškėjui yra sunku išvažiuoti į gatvę nėra jokio pagrindo. Atsižvelgiant į faktinę situaciją, atsakovė nurodė, jog įvažį į Sklypą yra įrengta, pareiškėjas gali įvažiuoti į jam priklausančią Sklypą pro įrengtą įvažiavimą tarp (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini) namų.

Atsiliepiame atsakovė pažymėjo, kad, įrengus dar vieną įvažį nuo (duomenys neskelbtini) gatvės, pėstiesiems, dviratininkams tektų kirsti plačią įvažos važiuojamąją dalį, o tai padidintų riziką dėl galimo užvažiavimo ant pažeidžiamų eismo dalyvių (pėsčiųjų, dviratininkų).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymu Nr. 705 patvirtintu statybos techninio reglamento STR 2.02.01:2004 „Gyvenamieji pastatai“ (toliau – STR 2.02.01:2004) 141 punktu, atsakovė teigė, kad gyvenamojo pastato sklypas, priėjimai ir privažiavimai turi būti suprojektuoti ir pastatyti taip, kad juos naudojant ir prižiūrint būtų išvengta nelaimingų atsitikimų; taip pat buvo atkreiptas dėmesys ir į aptariamo akto 178.2 papunkčio nuostatą, numatančią vieną iš reikalavimų sklypui, priėjimui ir privažiavimui, o t. y. – minimalus būtinas tik vienas įėjimas ir vienas įvažiavimas automobiliu į pastato sklypą. Pažymėjo, kad įrengus dar vieną įvažiavimą į pareiškėjui priklausančią Sklypą, būtų pažeisti minėti STR 2.02.01:2004 reikalavimai.

Atsakovės nuomone, nėra pagrindo tenkinti pareiškėjo skundo reikalavimus dėl Rašto panaikinimo ir įvažiavimo įrengimo, kadangi pareiškėjo pozicija šiuo klausimu nėra pagrįsta, teiginiai nepagrįsti jokiais rašytiniais įrodymais, yra deklaratyvaus pobūdžio.

Atsižvelgdama į atsiliepiame nurodytas faktines aplinkybes ir reglamentuojančius teisės aktus, atsakovė nurodė, kad jos veiksmai ir priimtas Raštas buvo atlikti teisėtai ir pagrįstai, todėl pareiškėjo skundas turėtų būti atmestas kaip nepagrįstas (b. l. 22-25).

Pareiškėjas, nesutikdamas su atsakovės atsiliepiame nurodytais argumentais, pateikė papildomus rašytinius paaiškinimus, kuriuose nurodė, jog Kadastro nuostatai nenumato, kad kadastrinių matavimų metu turi būti nustatomi įvažiavimai į sklypą, įvažiavimai nustatomi teritorijų planavimo dokumentu, tačiau šiuo atžvilgiu atsakovė nėra parengusi tokio teritorijų planavimo dokumento. Pareiškėjas, nesutikdamas su atsiliepiamo argumentu, jog pateikimas į Sklypą yra iš

(duomenys neskelbtini) sklypo, paaiškino, kad tai yra pateikimas per valstybei priklausančią žemę, kurią patikėjimo teise valdo Nacionalinė žemės tarnyba prie Aplinkos ministerijos, o ne Savivaldybės administracija, todėl nėra galimybės valstybei priklausančios žemės naudoti saviems poreikiams ir statyti statinių, kaip kad atsakovė atsiliepime pasiūlė įsirengti įvažiavimą. Iš šiaurinės pusės pareiškėjo Sklypas ribojasi su gatve, kuri skirta transporto priemonių ir pėsčiųjų eismui, o valstybinė žemė nėra skirta susisiekimui. Pro šiuo metu naudojamą pravažiavimą, kuris priklauso valstybinei žemei bei kurio negalima naudoti savo reikmėms ar Sklypo aptarnavimui, nelaimės atveju negalėtų patekti specialiosios transporto priemonės, todėl būtina įrengti įvažiavimą į Sklypą nuo (duomenys neskelbtini) gatvės pagal pareiškėjo pateiktą įvažiavimo schemą (b. l. 43-44).

Skundas tenkinamas iš dalies.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėjas 2023 m. kovo 16 d. Panevėžio miesto savivaldybei pateikė prašymą įrengti įvažiavimą į sklypą, esantį (duomenys neskelbtini). Kartu su prašymu pareiškėjas pateikė Nekilnojamo turto registro duomenų bazės išrašą, Sklypo planą ir įvažiavimo schemą (b. l. 3-7).

Savivaldybės administracija skundžiamu Raštu informavo, jog pareiškėjo prašymą nagrinėjusi Darbo grupė, atsižvelgdama į tai, kad abejose (duomenys neskelbtini) žemės sklypo pusėse jau yra įrengti įvažiavimai nuo (duomenys neskelbtini) gatvės: į privažiavimo kelią ir į (duomenys neskelbtini) žemės sklypą, į tai, kad, įrengus dar vieną įvažą nuo (duomenys neskelbtini) gatvės, pėstiesiems, dviratininkams tektų kirsti plačią įvažos važiuojamąją dalį, o tai padidintų riziką dėl galimo užvažiavimo ant pažeidžiamų eismo dalyvių (pėsčiųjų, dviratininkų), nusprendė nepritari įvažiavimo į Sklypą nuo (duomenys neskelbtini) gatvės įrengimui (b. l. 9).

Pareiškėjas, nesutikdamas su Darbo grupės sprendimu, įformintu skundžiamame Rašte, padavė skundą Komisijos Panevėžio apygardos skyriui.

Atsižvelgiant į tai, nagrinėjamoje administracinėje byloje sprendžiamas ginčas dėl Rašto panaikinimo ir atsakovės įpareigojimo įrengti įvažiavimą į pareiškėjui priklausančią Sklypą.

Ginčo sprendimui aktualų teisinį reglamentavimą įtvirtina Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo (toliau – VSI), Lietuvos Respublikos kelių įstatymo (toliau – KI), Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo (toliau – SEAKI), taip pat ir Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) nuostatos bei jas detalizuojantys poįstatyminiai teisės aktai.

VSI 6 straipsnis, nustatantis savarankiškasias savivaldybių funkcijas, be kitų šiame straipsnyje išvardintų funkcijų, savarankiškosioms savivaldybių funkcijoms priskiria teritorijų planavimą, savivaldybės bendrojo plano ar savivaldybės dalių bendrųjų planų ir detaliųjų planų sprendinių įgyvendinimą, taip pat ir savivaldybių vietinės reikšmės kelių ir gatvių priežiūrą, taisymą, tiesimą ir saugaus eismo organizavimą (19 ir 32 punktai). Pažymėtina, jog savarankiškosios savivaldybių funkcijos yra tokios, kurias savivaldybės atlieka pagal Lietuvos Respublikos Konstitucijos (toliau – ir Konstitucija) ir įstatymų suteiktą kompetenciją, įsipareigojimus savivaldybės bendruomenei ir šios interesais; savivaldybės, įgyvendindamos šias funkcijas, turi Konstitucijos ir įstatymų nustatytą sprendimų iniciatyvos, jų priėmimo ir įgyvendinimo laisvę ir yra atsakingos už savarankiškųjų funkcijų atlikimą; įgyvendinant šias funkcijas, savivaldybių veiklą saisto įstatymų nustatyti reikalavimai ir tvarka, kuri, kaip tai numatyta įstatymuose, nustatoma ir kituose teisės aktuose (VSI 5 straipsnio 1 dalies 1 punktas).

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, pasisakydamas dėl įstatymo leidėjo savivaldybėms deleguotų savarankiškųjų funkcijų, šiuo aspektu yra pažymėjęs, kad priimdamos sprendimus, kuriais įgyvendinamos jų savarankiškosios funkcijos, *inter alia*, <...> teritorijų ir gatvių priežiūros ir tvarkymo, <...>, savivaldybės privalo, be kita ko, veikti bendruomenės interesais, paisyti teisėtumo (t. y. vadovautis įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimais), veiklos skaidrumo ir viešumo principų; <...> (2022 m. gegužės 5 d. nutarimas; byla Nr. 3/2021).

Aktualu ir tai, jog be jau minėtųjų savarankiškųjų funkcijų, VSI nustato ir valstybines, t. y. valstybės perduotas savivaldybėms, funkcijas, iš kurių nagrinėjamu atveju aktuali savivaldybei priskirtos valstybinės žemės ir kito valstybės turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo

patikėjimo teise, funkcija. Pažymėtina, jog kaip ir savarankiškosios funkcijos, taip ir valstybinės funkcijos, pagal VSI 5 straipsnio 1 dalies 2 punkte pateikiamą valstybinių funkcijų sampratą aiškinimą, yra tokios funkcijos, kurios pagal įstatymus perduotos savivaldybės, atsižvelgiant į gyventojų interesus.

Vadovaujantis KĮ 2 straipsnio 3 dalimi, gatve laikytinas kelias ar atskiras jo ruožas, esantis miesto ar kaimo gyvenamojoje vietovėje, paprastai turintis pavadinimą. Pagal to paties straipsnio 5 dalyje pateikiamą kelio apibrėžimą, kelias – tai inžinerinis statinys, skirtas transporto priemonių ir pėsčiųjų eismui. Kelio elementai yra šie: žemės sankasa, važiuojamoji dalis, kelkraščiai, skiriamoji juosta, kelio grioviai ir kitos vandens nuleidimo sistemos, sankryžos, autobusų sustojimo aikštelės, poilsio aikštelės, pėsčiųjų ir dviračių takai, kelio statiniai, techninės eismo reguliavimo priemonės, želdiniai, esantys kelio juostoje, kelio oro sąlygų stebėjimo ir transporto eismo apskaitos, apšvietimo ir kiti įrenginiai su šių elementų užimama žeme.

Pagal KĮ 4 straipsnio 1 dalį, keliai nuosavybės teise priklauso valstybei, savivaldybėms, fiziniams ar juridiniams asmenims. Aptariamo straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad vietinės reikšmės viešieji keliai ir gatvės nuosavybės teise priklauso savivaldybėms, o vidaus keliai – valstybei, savivaldybėms, kitiems juridiniams ir (ar) fiziniams asmenims.

KĮ 16 straipsnio 1 dalyje nurodoma, kad kelių ir kelio statinių projektavimas, tiesimas, statyba, rekonstravimas, taisymas (remontas) ir priežiūra yra finansuojami įstatymų nustatyta tvarka; tais atvejais, kai dalis savivaldybei nuosavybės teise priklausančio kelio ir kelio statinio projektavimo, tiesimo, statybos, rekonstravimo ir (ar) taisymo (remonto) išlaidų yra padengiama privačiomis fizinių ir (ar) juridinių asmenų lėšomis, tokio kelio ir kelio statinio projektavimo, tiesimo, statybos, rekonstravimo ir (ar) taisymo (remonto) darbams gali būti teikiamas prioritetas kitų savivaldybei nuosavybės teise priklausančių kelių ir kelių statinių projektavimo, tiesimo, statybos, rekonstravimo ir (ar) taisymo (remonto) atžvilgiu tos savivaldybės, kuriai nuosavybės teise priklauso kelias ir kelio statiniai, institucijos nustatyta tvarka ir sąlygomis.

Eismo saugumo užtikrinimą reglamentuojančio SEAKĮ 10 straipsnio 8 dalies 2 punkte nustatyta, kad, užtikrinamas eismo saugumą, savivaldybės meras arba jo įgaliotas savivaldybės administracijos direktorius iš savivaldybės administravimo subjektų ir valstybinio administravimo subjektų savivaldybėje, nevyriausybinų organizacijų atstovų sudaro savivaldybės eismo saugumo komisiją, tvirtina jos nuostatus.

Tokios komisijos, įvardintos, kaip Panevėžio miesto eismo saugumo komisija, sudėtis bei jos nuostatai buvo patvirtinti Panevėžio miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2010 m. kovo 31 d. įsakymu Nr. A-317 „Dėl savivaldybės eismo saugumo komisijos nuostatų patvirtinimo, eismo organizavimo darbo grupės sudarymo ir savivaldybės administracijos direktoriaus 2008 m. kovo 15 d. įsakymo Nr. A-283 2 punkto pripažinimo netekusiu galios“.

Vadovaujantis minėtoju įsakymu patvirtintų Panevėžio miesto eismo saugumo komisijos nuostatų (toliau – Nuostatai) 5 punktu, Panevėžio miesto eismo saugumo komisijai buvo priskirtina: 1) rengti programas eismo sąlygoms mieste gerinti ir kontroliuoti jų vykdymą (5.1 papunktis); 2) analizuoti eismo saugumo būklę mieste, įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių eismo saugumą, vykdymą, teikti valstybės institucijoms siūlymus, kaip gerinti eismo saugumą (5.2 papunktis); 3) bendradarbiauti eismo saugumo srityje su kitomis valstybinėmis organizacijomis, koordinuoti visų eismo saugumu suinteresuotų įstaigų ir organizacijų darbą (5.3 papunktis); 4) propaguoti eismo saugumą (5.4 papunktis); 5) spręsti klausimus, susijusius su atskirų techninių eismo reguliavimo priemonių įrengimu, jų tolesnio naudojimo tikslingumu, esamų priemonių pakeitimu ir modernizavimu (5.5 papunktis); 6) organizuoti medicinos pagalbos teikimą avarijose nukentėjusiems asmenims (5.6 papunktis).

Savivaldybės administracijos direktoriaus 2010 m. kovo 31 d. įsakymas Nr. A-317 „Dėl savivaldybės eismo saugumo komisijos nuostatų patvirtinimo, eismo organizavimo darbo grupės sudarymo ir savivaldybės administracijos direktoriaus 2008 m. kovo 15 d. įsakymo Nr. A-283 2 punkto pripažinimo netekusiu galios“ buvo pakeistas Savivaldybės administracijos direktoriaus 2016 m. rugsėjo 22 d. įsakymu Nr. A-1040 „Dėl savivaldybės eismo organizavimo darbo grupės sudarymo ir administracijos direktoriaus 2010 m. kovo 31 d. įsakymo Nr. A-317 2 punkto pripažinimo netekusiu

galios“, kuriuo buvo patvirtinta nuolat veikiančios eismo organizavimo darbo grupės prie Panevėžio miesto eismo saugumo komisijos atskirų techninių eismo reguliavimo priemonių įrengimo, jų tolesnio naudojimo tikslingumo, esamų priemonių pakeitimo ir modernizavimo klausimams spręsti sudėtis, kuri vėliau buvo pakeista vėlesniais Savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymais: 2017 m. gegužės 12 d. įsakymu Nr. A-1040, 2018 m. birželio 20 d. įsakymu Nr. A-460(4.1E) ir 2022 m. lapkričio 21 d. įsakymu Nr. A-1026.

Minėta, jog pareiškėjo skundžiamas Savivaldybės administracijos Raštas buvo priimtas atsižvelgiant į Darbo grupės 2023 m. balandžio 6 d. posėdžio metu priimtą sprendimą nepritarti įvažiavimo į Sklypą nuo (duomenys neskelbtini) gatvės įrengimui, todėl sprendžiant dėl skundžiamo akto teisėtumo, visų pirma, pažymima, jog nėra aišku, koku teisiniu pagrindu vadovaujantis pareiškėjo prašymą buvo pavesta nagrinėti būtent minėtajai Darbo grupei, kuriai pagal jos veiklą reglamentuojančius, Savivaldybės administracijos direktoriaus 2010 m. kovo 31 d. įsakymu Nr. A-317 „Dėl savivaldybės eismo saugumo komisijos nuostatų patvirtinimo, eismo organizavimo darbo grupės sudarymo ir savivaldybės administracijos direktoriaus 2008 m. kovo 15 d. įsakymo Nr. A-283 2 punkto pripažinimo netekusiu galios“ patvirtintus Nuostatus, nėra priskirtina nagrinėti asmenų prašymus dėl įvažiavimų į jiems nuosavybės teise priklausančius žemės sklypus įrengimo.

Antra, atsakovė, vykdydama jai priskirtas viešojo administravimo funkcijas, šiuo atveju nagrinėdama pareiškėjo prašymą, be kita ko, turėjo pareigą vadovautis VAĮ nustatytu teisiniu reglamentavimu, o tai reiškia vadovautis VAĮ įtvirtintais viešojo administravimo principais tokiais, kaip įstatymo viršenybės principu, kuris įpareigoja viešojo administravimo subjektą, priimančią administracinį sprendimą, susijusį su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, jį pagrįsti įstatymais (3 straipsnio 4 dalis); taip pat ir išsamumo principu, nustatančiu viešojo administravimo subjekto pareigą į prašymą atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodant visas prašymo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis buvo remiamasi vertinant prašymo turinį (3 straipsnio 5 dalis). Pažymėtina, jog nagrinėjamu atveju, atsakovė, be kita ko, turėjo pareigą vadovautis ir VAĮ 10 straipsnio 5 dalimi, kurioje reglamentuojami priimamo administracinio sprendimo turiniui keliami reikalavimai, įpareigojantys viešojo administravimo subjektą priimančią administracinį sprendimą pagrįsti administracinio sprendimo teisiniu ir faktiniu pagrindais ar kitomis administraciniam sprendimui įtakos turėjusiomis aplinkybėmis bei administraciniame sprendime nurodyti jo motyvus (VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktai).

Nagrinėjamu atveju iš skundžiamo Rašto turinio matoma, kad jame tik lakoniškai pasisakoma, jog pareiškėjo prašymą nagrinėjusi Darbo grupė, atsižvelgusi į tokias aplinkybes, kaip kad abeiose pareiškėjui priklausančio Sklypo pusėse jau yra įrengti įvažiavimai nuo (duomenys neskelbtini) gatvės: į privažiavimo kelią ir į (duomenys neskelbtini); į tai, jog, įrengus dar vieną įvažį nuo (duomenys neskelbtini) gatvės, pėstiesiems, dviratininkams tektų kirsti plačią įvažos važiuojamąją dalį, o tai padidintų riziką dėl galimo užvažiavimo ant pažeidžiamų eismo dalyvių (pėsčiųjų, dviratininkų), nusprendė nepritarti įvažiavimo į Sklypą nuo (duomenys neskelbtini) gatvės įrengimui. Tokie skundžiamame akte nurodyti argumentai nesuteikia jokio aiškumo, kokiais teisės aktais vadovaudamasi atsakovė nagrinėjo pareiškėjo prašymą, įskaitant ir tai, kaip minėta prieš tai, koku teisiniu pagrindu vadovaujantis pareiškėjo prašymo nagrinėjimas buvo nukreiptas Darbo grupei. Jokiomis teisės aktų nuostatomis taip pat nėra pagrįsti ir Darbo grupės argumentai, kuriais nuspręsta pareiškėjo prašymo netenkinti, t. y. kodėl argumentas, jog abeiose pareiškėjui priklausančio Sklypo pusėse jau įrengti įvažiavimai, vienu kurių, kaip paaiškėjo posėdžio metu, pareiškėjas objektyviai pasinaudoti negali, yra laikomas pagrindu netenkinti pareiškėjo prašymo, įskaitant ir tai, nėra aišku, kuo remiantis, t. y. ar atliktu situacijos įvertinimu vietovėje, ar atliekant konkrečius skaičiavimus pagal teritorijų planavimo dokumentų duomenis ar kitais būdais atliekant eismo saugumo situacijos įvertinimą ginčo vietovėje, buvo nuspręsta, jog, įrengus dar vieną įvažiavimą nuo (duomenys neskelbtini) gatvės, pėstiesiems ir dviratininkams tektų kirsti plačią įvažos važiuojamąją dalį. Tokie skundžiamo akto turinio duomenys ne tik kad nėra pagrįsti jokiais teisės aktais, tačiau iš esmės nėra žinoma, kaip ir kodėl buvo nuspręsta pareiškėjo prašymo tenkinimo galimumą vertinti tokiais argumentais, kurie iš esmės yra visiškai priešingi atsakovės atstovės Komisijos Panevėžio apygardos skyriaus posėdyje pateiktiems paaiškinimams, kuriais atstovė teigė, jog Panevėžio miesto

savivaldybė nėra atsakinga už įvažiavimų įrengimą į privatiems asmenims priklausančius žemės sklypus bei tai, jog ne kiekvieno asmens prašymas turi būti tenkinamas, kas iš esmės, ginčą nagrinėjančios institucijos vertinimu, nesiderina su gero administravimo principu.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, sprendžiama, kad pareiškėjo skundžiamas administracinis aktas – Raštas – neatitinka VAI 3 straipsnio 4 ir 5 dalyje reglamentuojamų įstatymo viršenybės bei išsamumo principų, taip pat VAI 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktuose administracinio sprendimo turiniui nustatytų reikalavimų, todėl yra pakankamas teisinis pagrindas tenkinti pareiškėjo skundo reikalavimą dėl Rašto panaikinimo bei priimti sprendimą jį panaikinti. Administracinio sprendimo panaikinimas reiškia, jog pareiškėjo prašymas lieka neišnagrinėtu ir nors pareiškėjas paduotu skundu jame neformuluoja reikalavimo – Raštą panaikinus, jo prašymą išnagrinėti iš naujo – vis dėlto, susiklosčiusi teisinė situacija reiškia, kad skundžiamo akto panaikinimu atkuriami buvusi iki jo priėmimo teisinės padėtis, kuri savaime suponuoja viešojo administravimo subjekto pareigą tinkamai, t. y. vadovaujantis teisės aktų reikalavimais, išnagrinėti pareiškėjo prašymą.

Pasisakydama dėl antrojo pareiškėjo skundo reikalavimo – įpareigoti Savivaldybės administraciją įrengti įvažiavimą į pareiškėjui priklausančią Sklypą pagal pridėtą įvažiavimo schemą – ginčą nagrinėjanti institucija pažymi, kad įpareigojimas atlikti veiksmus, kaip savarankiškas skundo reikalavimas, gali būti keliamas tuo atveju, kai institucija, kurios kompetencijai priskirtina atlikti pareiškėjo prašyme nurodytus veiksmus, šių veiksmų neatlieka arba atsisako juos atlikti. Nagrinėjamu atveju nustatyta, kad atsakovė, visų pirma, tinkamai neįvertino visos su pareiškėjo prašymo nagrinėjimu susijusios faktinės situacijos bei teisės aktuose nustatyto teisinio reglamentavimo, kas iš esmės lėmė neteisėto administracinio akto priėmimą, todėl tik tinkamai bei teisėtai išnagrinėjusi pareiškėjo prašymą ir priėmusi administracinį sprendimą, atitinkantį VAI nustatytus reikalavimus, atsakovė taip pat turi pareigą jame pasisakyti ir dėl pareiškėjo prašymo įrengti įvažiavimą į pareiškėjui nuosavybės teise priklausančią Sklypą tenkinimo galimumo. Ginčą nagrinėjančios institucijos veiklą reglamentuojantys teisės aktai nesuteikia teisės jai spręsti dėl įvažiavimo į pareiškėjui priklausančią Sklypą įrengimo, todėl šis pareiškėjo skundo reikalavimas nėra tenkinamas, o skundas dalyje dėl šio skundo reikalavimo atmestinas.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 14 straipsnio 4 dalimi, 19 straipsniu, 20 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktais ir 22 straipsniu Komisijos Panevėžio apygardos skyrius

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo V. V. skundą patenkinti iš dalies.

Panaikinti Panevėžio miesto savivaldybės administracijos 2023 m. balandžio 11 d. raštą Nr. 19-921 (4.5 Mr.) „Prašymas įrengti įvažiavimą į sklypą“.

Kitoje dalyje pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys turi teisę skusti Regionų apygardos administracinio teismo Panevėžio rūmams Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Vesta Šliogerytė

Komisijos Panevėžio apygardos skyriaus narės

Beata Labutytė

Jurga Mažuknienė